

העובדה שהועלמה

מע'ני הצ'יבור:

בין ששת הרוגי

"יוס'האדמה"

היתה גם אשה

צעירה שלא

שבתה ולא הפגינה

א לפי מילים נכתבו על אירועי יוס'האדמה בגליל.

העיתונות הישראלית יצאה מכליה ב- תיאור מה שכונה בסיה "ההסתה הקומר ניסטית". כתבות שלמות ותיאורים חיים הוקדשו לסיפור "מעשי האכזריות שגילו המתפרעים כלפי כוחות הביטחון" כפי שהגדיר זאת מסקח'מישנה יוסף סלמה. ממישרת סכנין.

אבל אפילו שורה אחת לא נכתבה על נסיבות מותה של חדיג'ה קאסם שוואהנה. היא היתה בת 23 במותה. היא היתה בת סכנין. היא לא שבתה ביוס'האדמה. ולא יצאה להפגין ברחובות כפרה. ובכל זאת נפלה קורבן. היא היתה אחת משישה הרוגי יוס'האדמה. רק עיתון אחד מעיתוני ישראל — מעריב — מצא לנכון לציין ביכלל, שבין ההרוגים היתה גם אשה. שאר העיתונים ואמצעי התקשורת התעלמו מן מקרה. גם הדוברים הרישמיים הסתירו את העובדה. לא נעים.

כדור בגב

הנערה

א רק לא נעים להודות שחיילי צה"ל שיצאו להשליט סדר בכפר סכנין ירו למוות באשה הסרת'מגן. יותר מזה. נסיבות מותה של חדיג'ה עלולות לקלוקל כל אותם תיאורי שקר מפובקקים, שביאמצעותם ניסתה העיתונות הישראלית לשטוף את מוחם של אזרחי ישראל על מה שאירע באמת ביוס'האדמה. סיפור מותה של חדיג'ה מהווה עדות לכך.

בשעות המוקדמות בבוקר ה-30 בי

"כאן היא נכגעה!"
דוחי קאסם שוואהנה, אחד מעשרת אחיה של הצעירה שנהרגה בסכנין, מצביע על המקום בכביש בו נהרגה אחותו חדיג'ה. לידו ניצב האלד מחמוד אבו'מסעוד, סגן ראש' המועצה המקומית בסכנין. ביתה של חדיג'ה נמצא במרחק 40 מטר מהמקום שבו נורתה (בקצה העליון של התמונה). חדיג'ה נורתה כשהפנתה גבה לחיילים, ורצה לעבר אמה.

הקורבן
חדיג'ה קאסם שוואהנה, רווקה בת 23 מסכנין, נורתה למוות ביוס'האדמה ליד ביתה, בעת שיצאה לחפש אחר אחיה.

איך נהרגה חדיג'ה?

הצעירה בשמלה הפירחונית פנתה להם עורף והחלה רצה בחזרה, הביתה. ממול, מכיוון הבית, יצאה האם סאמיה לעבר בתה, רצה לקראתה כדי לסוכך עליה.

(המשך בעמוד 24)

מאחורי זווהר

לבחורות. הם לא מסוגלים להרביץ לבחורי רות, למה יש להם כבוד כשביל אשה. אמרתי לחדיג'ה: בתי, צאי לרחוב לחפש את האלד."

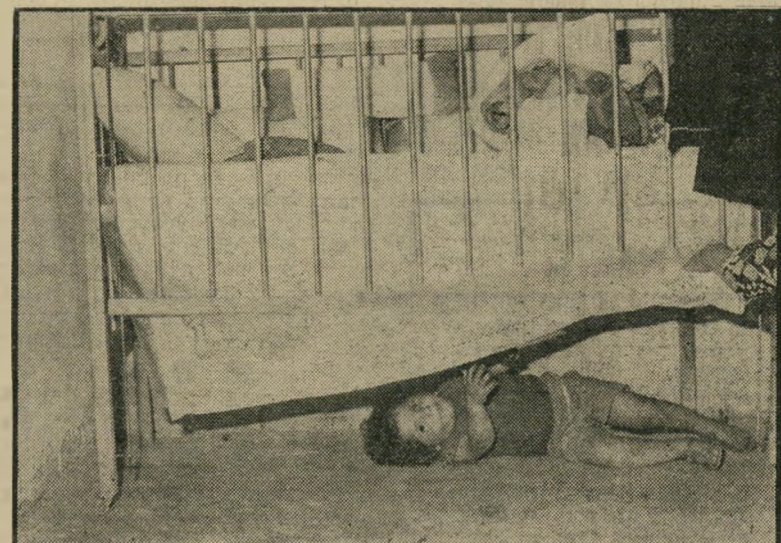
חדיג'ה בת ה-23 עשתה כמיצוות האב, יצאה אל הרחוב. אמה, סאמיה, הביטה אחריה. היא ראתה את חדיג'ה ליד הבית, ובאותו רגע הבחינו עיניה בכיתת חיילים שנכנסה אל הסימטה בה שוכן הבית. במרחק של כ-40 מטר.

"חדיג'ה, חזורי! חדיג'ה, חזורי!" צעקה האם למראה החיילים. חדיג'ה, שהספיקה להתרחק מהבית רק כמה עשרות צעדים, הבחינה גם היא בחיילים. היא נבהלה. היא היתה ברחוב לבדה, כשמולה כיתת חיילים חמושים.

מארס הכריז אלוף פיקוד-הצפון, הי אלוף רפאל איתן, על עוצר בשלושת הכפרים עראבה, דיר'חנא וסכנין. היו התפרעויות כלילה הקודם. גם באותו בוקר יצאו מפגינים לסימטאות הכפר ולכביש הראשי, הקימו מחסומים וצעקו קריאות גנאי כלפי השוטרים והחיילים.

בשעה שבע וחצי בבוקר כבר היהדו היריות בחוצות הכפר, אחרי שכוח של חיילי צה"ל נשלח אל סכנין להשליט סדר. קאסם שוואהנה, אביה של חדיג'ה, שמע את היריות. באותו בוקר ישבו הוא, אשתו וכמה מאחד'עשר ילדיהם על מירי פסת ביתם שבפאתי הכפר. לשמע היריות, נכנסו כולם אל תוך הבית. רק אז גילו כי האלד, בן השמונה, איננו. הילד יצא לשחק ברחוב.

סיפר קאסם שוואהנה: "דאגתי לילד. אבל שחדתי לצאת, כי אמרו שיש עוצר. אמרתי לעצמי: לי אסור לצאת, אבל החיילים לא יעשו שום דבר לבחורה. ידעתי שהחיילים היהודיים נותנים כבוד

בתיקרה
סמירה זוודה, הי מחזיקה בתינוקה בן 4 החודשים ולידה שניים מילדיה האחרים, מצביעה על חורי הכדורים בתיקרה.

מתחת למיטה
נור זוודה, בן השנתיים וחצי, משחזר את הסתרתו מתחת למיטת התינוק שלו, בעת שחיילי צה"ל פרצו אל תוך ביתו של שריף חאמד זוודה בסכנין. למשמע היריות הסתתר התינוק מתחת למיטה, וחלפו שעות עד שהוריו גילו אותו שם. התינוק נור זוודה היה בהם.

האביל
הוריה של חדיג'ה, האב קאסם והאם סאמיה, מת' אבלים על בתם, שנהרגה ליד ביתם, ואומ' רים: "חשבנו שליהודים יש כבוד לאשה"